

CSALÁDKÖZÖSSÉGI CSOPORTOK TALÁLKOZÓJA

21-én (p) találkozott a családcsoportok vezetőivel a bíboros.

Erdő Péter bíboros úr beszélt, hogy mi történt a legutóbbi családi színóduson. Az 1980-as családi színódushoz képest megújulás történt a 2014-2016-os színódusban. Idén új kérdések kerültek elő: az emberekben kialakult egy intézmény ellenesség. Nem akarnak házasságot kötni, de nem házasság ellenesség van, hanem inkább döntenek nem akarnak. Ha a gyökereit nézzük ennek a jelenségnek, akkor kiderül, hogy ez a gazdasági nyomás. Manapság sokszor a munka miatt költöznek az emberek és ekkor szétszakadnak a szociális kapcsolataik.

Bizalmatlanság van az intézmények iránt is (pl. állami intézmények, kormány). A jogalkotás és az erkölcsi értékek eltávolodtak egymástól. Nincs már abszolút érték, hanem a többség dönt alapon megy minden. Ezenkívül megjelenik a relativizmus: minden relatív nem számít sem a jövő és sem a múlt. Viszont ha minden relatív, akkor csak az egyén pillanatnyi állapota a fontos. Ezért félnek az emberek a betegségtől és a haláltól is.

Magyarországra egy poszt-szovjet modell jellemző. Sok a válás és sokszor még házasság kötés sincs, csak együttélés. Megjelent egy tendencia, ahol már temetés sincs, hanem hazaviszik a halmakat a hozzátartozók. Ez súlyosan ellenkezik a keresztény szemlélettel, mert nem rendelkezhetünk a másik testével, még ha meghalt, akkor sem. A testünkkel kommunikálunk Istennel és az emberekkel még a halál után is. A halál után a testünk rámutathat az értékekre, amelyeket az illető létrehozott, mutatja, hogy gyökerekkel rendelkezünk.

Ha ennyire gyöngülnek az emberi kapcsolatok, akkor itt van kereszténialója az Egyháznak! Mit tud adni az Egyház? Spiritualitást, univerzalitást, történetiséget és közösség alkotó erőt. És utóbbiban a családok, családközösségek fontosak. Mi a feladatuk ezeknek a csoportoknak? Elősegítik a gyerekek életét, családi életre nevelnek, példát mutatnak, megihittséget biztosítanak. Arra indítanak, hogy közösségben éljük az életünket.

A család csoportokban fontos: imádkozzanak közösségben, a hitet együtt tanulmányozzák, legyen egy pap vezető/kísérő, aki néha meglátogatja a közösséget, az élet gondjaiban tudják egymást segíteni (pl. gyerekruha adása egymásnak, gyerekvigyázás, tanulási problémákban segítség stb.), a házassági krízis esetén egymás segítése.

A kereszténység manapság már kisebbség. Ezért jók az ifjúsági misék, ahol a fiatalok ismerkedhetnek hasonló gondolkodásúakkal. Fontos, hogy legyenek jegyes tanfolyamok/kurzusok – ezekben a családközösségek is tudnak segíteni. Sok az egyházi házasság és ha a felkészítés során a párok kapcsolatba kerülnek családközösséggel, akkor ez egy missziós lehetőség is. Ilyenkor van esély, hogy az Egyházban maradjanak ezek a párok. A plébániák is rendezhetnek baba-mama klubbot, ahol olyanok is megjelenhetnek, akik csak lazábban kapcsolódnak a hithez.

A pápa szorgalmazza, hogy legyenek olyan egyházmegyei emberek, akik tudnak a házaspároknak segíteni a krízisekben. Fontos, hogy a családcsoportok a liturgiában is részt vegyenek (pl. előkészítik az egyes liturgikus dolgokat, részt vesznek a misében). Képzésre van szüksége a papoknak is, hogy hogyan irányítsák a családközösségeket, valamint a családoknak is, hogy hogyan irányítsák a közösségüket. A csoportok szokásai különbözőek és nincs szabály, hogy hogyan működjenek. Viszont fontos, hogy gyakran (akár 2 hetente) találkozzanak, tartsanak lelkinapot, nyáron tábor.

A családreferens 2 programot ajánlott, amelyek segítik a családközösségeket. Az egyik a gyűrűskönyv program, amely segít a családközösségek építésében. Míg a másik pedig egy már jelenleg futó a „Szakíts ha mersz a hétköznapokkal” program, ahol a

programra jelentkezett házaspárok kapnak feladatokat. A családreferatúrának vannak kiadványai, melyek segítenek a csoportoknak (pl. Egységben a plébánián c.).

Barna Gábor

KARIZMÁK ÜNNEPE

16-án, pünkösdhétfőn, 20. alkalommal került megrendezésre a karizmák ünnepe a máriaremetei templomkertben.

Az egész napos programon bemutakoztak katolikus intézmények, kiadók, a főegyházmegye plébániái, családközösségei, iskolái és missziós tevékenységet végző közösségek. A kegytemplom kertje idén mintegy 50 sátornak adott helyet.

Az ünnep összefonódott az Irgalmasság Szent Évével: „Boldogok az irgalmasok, mert ők is irgalmat nyernek” (Mt 5,7). A karizmák ünnepének lényege, hogy a Lélek tényleges működéseit, amely ajándékával mindenkiben jelen van, egymásnak megmutassuk – fogalmazott Snell György esztergom-budapesti segédpüspök. Az Egyház feladata az, hogy megmutassa, milyen gazdag és színes az élet a plébániaközösségekben, a szerzetesi közösségekben, a különböző lelkeségi mozgalmakban.

Plébániánk is sátorot vert a templomkertben. A méltán híres, hazánk második legnagyobb oltárképét és más templomi tárgyat, illetve az ÖNISMERETI - csoport poszterét hozta magával Tóni atya. A sátorban önismereti kérdőíveket lehetett kitölteni, lelki gyógyírt és pszichés segítséget nyújtottunk a betérőknek. Én, Füzesi-Kulcsár Szilvia, mint mentálhigiénés szakember vettem részt a Karizmák ünnepén. Mellettem a sátorban dr. Takách Gáspár pszichiáter és pszichoterapeuta ült, aki a plébániánkon működő önismereti-reálitás kontroll csoportot vezeti. A hozzánk érkezők leginkább önmaguk pszichés elakadására kértek segítséget, a közel 80 fő látogatót azt erősítette bennünk, hogy nagyon fontos az „Életápolás” - „Mindenkinek haszonra adatik a Léleknek kijelentése.” (1Kor 14,26)

A látogatók nagyon nyitott szívvel és érdeklődve kérdezték bennünket a Gyógyító kiscsoportról, melynek működése hazánkban egyedülállóan mutatkozik.

Valóban megélhettem Pünkösöd örömét. A Szentlélek az Atya és a Fiú kölcsönös szeretetének végpontja, áradása; ez a kiáradás. A Szentlélek e napon áradt ki az apostolokra, és ezzel a napot új tartalommal töltötte meg a keresztények számára.

Nekem is ünnep volt a szívemben! A rendezvény úgy érzem elérte célját: közelebb kerültünk az emberekhez és ezáltal a krisztusi szeretethez, Istenhez. Megélhettem a karizma szó jelentését és lelkeségét: *kegyelmi ajándék* - nos, én is ebben részesülhettem. Istennek legyen hála!

Füzesi-Kulcsár Szilvia
mentálhigiénés és addiktológiai konzultáns

KEDVES EGYHÁZKÖZÖSSÉG!

Próbánkat a Strilich Pál Cserkészparkban tartottuk. Az erdőből elkerített táborhely remek nyitánya volt a nyári tábori szezonhoz. Péntek délután találkoztunk a templom előtt. Miután megpakoltuk a szállító autót útnak indultunk Julianna-majorba.

Az út utolsó részét gyalog tettük meg nagy hátizsákkal. Persze, hogy is mennének a cserkészek táborozni? Ugyan erdőben voltunk, de egy szemközti hegycsúcson álló Erzsébet-kilátó még hirdette, hogy ez alkalommal nem merészkedtünk messze a várostól. Kocsányos tölgyek és vidám nevetés kísérték utunkat. Fél nyolc felé érkezünk meg a parkba. Vacsoránkat egy nagy lombkoronájú, vastag törzsű tölgy mellett költöttük el, majd neki is láttunk a sátrak felferéséhez. Meg kell, hogy mondjam, tartottam attól, hogy sötétben elhúzódik majd a munka. Azonban a 40 cserkész meglepően gyorsan végzett a feladattal, s mire az est leszállt, már mindenki be is pakolt. Ekkor ért oda egy idősebb csoport, a kózsák, akik külön kalandoztak a Pesten,

majd a Budai-hegyekben túró rudít keresve. Schreiner Dénes csapatparancsnok és Formanek Dénes kiscserkész raj parancsnoka tartotta meg idei évünk első tábortüzét. Köszönet illeti Selley Miklóst is, aki már délután 3-kor útnak indult, hogy előkészítsen mindent. Ők ketten tüzeiket egy-egy saját maguk által kitalált játékkal teszik emlékezetessé, melyen ezúttal is sokat derültünk. Az énekes móka után esti ima következett.

Másnap reggel korán keltünk. Bármilyen programot is kezdünk, az első a reggeli ima. Az evangéliummal is a próbára készültünk, így a tanulás-tanítás értékéről elméltünk. A próbázáson is idén a tanító jellegre helyeztük a hangsúlyt. Külön bontottuk az egyes korcsoportokat, hiszen a különböző életkorokban más-más módszer éri el a célját. A kisebbeket a Hihetetlen Család szereplői próbáztatták egy animációs film szereplőit felelevenítve. Az idősebbek pedig egy akadály pálya különböző állomásait kellett sikeresen végrehajtaniuk. Igyekezünk, hogy minél kevesebb gyerek jusson egy próbázatóra, s hogy minden gyerek egyéni értékelés kapjon. Ez fontos visszajelzés a a vezetőknek is tábor előtt, illetve könnyíti a jövő évi munkát. A próba részeként készítettünk bundás kalácsot és kókuszgolyót, hogy megédesítsük a feladatokat. Ebédre a konyha munkacsoport Bors Bianka vezetésével, egy új recepttel rukkolt elő. Chilis babot ettünk. Nagyon jól sikerült! Köszönjük a szakácsok munkáját! Ebéd után frissítettük népdaltudásunkat és megtanultunk egy újat, amit még a csapatparancsnok sem ismert. Végül Pusztai Guszti vezetésével játszottunk egy nagyot. Mindent összepakolva négykor indultunk el, hogy délután hatra odaérjük a templom elé. A feladatot sikeresen végrehajtottuk. Ez úton is köszönöm mindenkinek, aki részt vett a szervezésben! Jó és összetartó vezetői közösség nélkül nem ment sikerülhetett volna az 50 fős rendezvény.

*Futó Ádám Jácint csst.,
Teleki Pál Cserkészraj parancsnoka*